

வ
சிவமயம்.

திருக்கௌலாய பரம்பரை பீர்மேய்கண்ட சந்தானத்து
நீகமாகம சித்தாந்த சைவ சமயாசாரிய பீடாய்
விளக்காரின்ற

திருவாவடிதுறை ஆதீன குருமுர்த்தியாகிய
ஸ்ரீ நமச்சிவாயழுர்த்தி

நான்மணிமாலை.

ஷ. தநுமூர்த்திக்கப்பின் கக-வது தநுமூர்த்தியாக
ஏழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீவஸ்ரீ வைத்தியலிந்துதேசிக
மகா சந்திராந்து முதல்விஷ்ணு.

தீமரா சிவபூர்ணமுனையிலிருந்து அதிவிஷ்ணு.

திரிசிரபுரம்புதூரில் நின்றஷ்டியியவன்னம்
ஶ்ரீ மீனுட்சி சுந்தராந்தத்தயா தூக்கநூத்தலைவரும்,

த. தா. திருமுருபூர் டைசி. சித்தாந்த தூளப்பிரகாச

(1982) பத்தலைவரும்,

பூவாளு, திருவாளைக்கா, ஒசைவசித்தாந்த சங்கக்களின்
உபாந்கிராசனுதிபதியும்,

சேன்னை சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் அத்தியகநும் ஆகிய
“சித்தாந்த சைவப் பிரசாரகர்”

திரிசிரபுரம் உறையர்

தே. பெரியசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றி வெளியிடப்படுபற்றது.

“
8
சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணம்

ஶ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள்.

வடகலையாஞ் சிவஞான போதத்தை வண்டமிழின்
வாய்ப்பச் செய்து

திடமுறுநல் வார்த்திகமாம் பொழிப்பிறையுங் தெரித்
கண்ட தேவன் [தருண்பீமய்
குடமுனியும் போற்றவருங் குருமரமின் வருமாதி
குருகோ முத்தித்
தடநகரத் திறைநமச்சிவாயகுரு தாட்கன்பு
தழைப்ப மாதோ.

சொல்லணியும் பொருளாணியுங் துற்திகான் மணிமாலை
சூழ்ந்து செய்தான்

நல்லவணி சொல்லுமணி யாளனவன் யாரென்னி
னவிலக் கேண்மின்

சொல்லுமணி செய்தொளிரு முறங்கைநகர்த் தேனின்றி
கருணத் தோன்றல் [வளர்
கல்லுமிரு கக்கவிசெய் பெரியசா மிப்பிள்ளைக்
கவிஞரி கோவே.

—
சிவமயம்.

மதிப்புரைகள்.

சென்னை வளர்ச்சித்துறை தமிழ் அமைச்சர்
உயர் திரு. சர். தி. நே. சிவஞானம் பிள்ளையவர்கள்,
Kt. நில., எம். எல். சி.

திரு. தே. பேரியசாமிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியிருங்
கும் இந்நான்மணிமாலையைப் பார்வையிட்டேன். சொன்
னயமும் பொருண்யமும் பொருந்திய பாக்கள் நிறைந்து
பொலிவுற்றுள்ளன. நூலின் இறுதியில் ஆசிரியர் ணசவ
சித்தாந்த சாரத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லியிருப்பது
பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

மயிலை,
28-2-1926.

தி. நே. சிவஞானம்.

சென்னை சட்ட கலாசாலைப் பேராசிரியரும்,
 தாக்கர் சட்ட விரிவுரையாளரும் ஆகிய,
 உயர் திரு. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்,
 அட்வோகெட், எம்.ஏ., எம்.எல்.

அன்பார்த்த ஜய,

தங்கள் நூல் மிகவும் எளிய இனிய செய்யுள் நடையில், சித்தாந்த உண்மைகளை ஒரு கோவைப்படுத்து, சித்தாந்த ஆதின முதற்றலைவராய ஐந்தெழுத்தாசிரியர் வர் என்மையை உலகிற்கு விளக்கத்தக்க நற்பாட்டாக அமைந்துள்ளது. இதனைச் சைவ நம்மக்கள் யாவரும் அன்புடன் போற்றிப் பயன் கொள்ளற்பாலர், இந்நூல் ஆசிரியர்து சைவப்பற்றும், சிவனடிப்பேரன்பும், முன்னோர் மொழியைப் பொன்னேபோற் போற்றுமாற்றலும், இதன் கண் தளிவுற மினிர்கின்றன.

40, எழும்பூர் லைப்ரோடு, }
 27-2-1926. }

இங்களம், அன்பன்,

K. சுப்பிரமணியன்.

—
விவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீசிதம்பரம் ஸ்ரீமீஞ்சி தமிழ்க் காலேஜ் பிரின்ஷிபால்ஸ்
“ மஹாமஹோஸ்த்தியாய் ”

பிரம்மஸ்ரீ வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்.

நேரிசை வெண்பா.

வான்மணியாய்க் கோழுத்தி வாழ்ந்மச்சி வாயகுரு
நான்மணி மாலீ நவீன்றன்னால்—கான்மலின்து.
தேமிக்க சோலைச்சுரங் தென்னுறந்தை யூர்ப்பெரிய
சாமிப் பெயர்க்கணிஞன் ரூன்.

வேம்பத்தூர்ச் சங்க வித்வான்களில் ஒருவாராகிய
பிரம்மஸ்ரீ சேந்தர பாரதிகள்.

முத்தாந்தத் தொளிர்துறைசை யாணமசி வாயகுரு
மூர்த்தி தாளில்
தொத்தாரும் பூமாலீ வாட்டமுறும் மணிமாலீ
துளையா மென்றே
வித்தார மிகுமமுதச் செந்தமிழ்நான் மணிமாலீ
வியப்பாய்ச் சேர்த்தான்
கித்தாந்த பாநுவெனும் பெரியசா மிப்புலவர்
திலக மன்னே.

ஸ்ரீசிதம்பரம் ஸ்ரீசிவஞானத்திருத்தருளி

ஸ்ரீமத் திருமேய்கண்டார் உரைமுக மாணுக்கர் சாமிகள்.

திருவா வடுதுறைவாழ் சீர்ந்மச்சி வாய

குருநான்பணிமாலீ கூறும்—பொருவாத்

கித்தாந்தசீ செம்மலெனுஞ் சீர்ப்பெரிய சாமிதனக்
கித்தாலத் தில்லின்யா ரே.

மும்மணிக் கோவை முதலியோ வன்றியின்நான்
மெய்ம்மணி மாலை மிலிகுருவோ—தம்மில்
தமதர யெண்ணின் றமதரமே யெண்ணில்
எமதளவன் றின்று வியல்.

திருவாவடுதுறை யாதினத்து
பேரியபூசை

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சாமிகள்.
புலமலி முனிவர் சூழ்தருங் துறைசைப்
புண்ணிய மாநகர் வாழும்
நலமலி நமச்சி வாய்தே சிகர்க்கு.
நான்மணி மாலையொன் றணிந்தான்
குலமலி கல்விக் கிளையிலான் சுதுணன்
சூர்த்தமா மதியின னுறையூர்த்
தலமதில் வாழும் பெரியசா மிப்பேர்
சைவசித் தாந்தன்வா மியவே.

ஸ்ரீமெய்கண்ட சாத்திரப்பிரசாரகர்
வண்ணக்களஞ்சியம்

ஸ்ரீமத். காஞ்சி நாகலிங்க முனிவர்.

“கோவளர் ஞானக் கோமுத்தி நகரிற்
குலவலீற் றிருந்தருள் கொழிக்கும்
சீவளர் பஞ்சாக் கரகுரு முதல்வர்
சேவுடி மேவிட நாற்பான்
பாவளர் மாலை பாடிநன் கணிந்தே
புவளர் பெரிய சாமிநாற் கவிதைப் புயலெலனும்
புலவரே றம்மா.

ஸ்ரீவன்ரேண்டரவர்கள் மாணுக்கர்

காலைக்குடி

உயர்திரு. ராம. சோ. 'கோக்கலிங்கச் சேட்டியார்' அவர்கள்.

சுத்தாத்து விதசைவ சித்தாந்த சந்மார்க்க
சுகோதய விலாச நிலையே

ஆயநித் தியவாழ்வு தருவதெனும் வாய்மைமுற்
ரேடர்பினுப தேசமுறையின்

உய்தோர்ந்து பரிபாக ருப்யவா வடுதுறையி
னுகைர்வடி வற்றுவந் தாங்

குணர்த்திலீற் றிருந்தருளி நமசிவா யப்பெயரி
னுவ்வண்மை தேற்று சிவனுக்

குத்தாசர் கைம்மாறு புரிவதரி தேனுநன்
நவன்பணிசெய் தேகிடத்தல்

அதுவாழ்மன் னவர்கடமை யெனுஞ்சுருதி சிரமேற்கொ
ளன்புதிரை யின்பி சிலன்

சித்தாந்த நிலைதேற்று பெரியசா மிச்செம்மல்
செப்புமச் சிவபிரான் றன்

திருவடியி லினியநான் மணிமாலை யணிபெருந்
திருப்பணி விளக்கி ஞனே.

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராஜிரியர்

உயர்திரு. ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள்.

கோராருஞ் செங்கலை வெண்கமலத் தேவியர்கள்
திருநடஞ்செய்

பேராரும் பெருஞ்சபையா மாவடுதண் உறையுறையும்
பெரிய பெம்மாண்

ஏராருங் குருபஞ்சாக் காதேவ னினையடிக்கே
 பென்றும் வாடா
 நாராரும் நான்மணிமா லிங்கக்ருட்டிடுயின்தனன்
 வைல் லீரே
 புத்தமுதத் தினுமினிக்கும் புண்ணியநான் மணிமாலை
 புனைந்து சாத்தும்
 அத்தகையோன் பாரென்னி ஹறையூரே யுறையூரா
 யமர்க்கு வாழ்வோன்
 எத்தகைய பெருநாலு மெல்லைகண்டோன் முப்பொருளி
 னியல்புங் தேர்ந்தோன்
 வித்துவ சிகாமணிகம் பெரியசா மிப்பெயர்கொள்
 மேன்மை யோனே

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி,
 தலைமைத் தமிழ் ஆசிரியர்,
 உயர்திரு. மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்.
 அருமைமிகு மாவட்டுநற் றுறைநமச்சி வாயகுரு
 வடிகள் போற்றிப்
 பெருமைசெறி நான்மணிமா லைடெனுநாற் சுவைததும்பப்
 பெரிய சாமி
 இருமையறு புகழுடையா னியற்றியெமக் கின்பளித்தா
 னிவங்கி ராங்குந்
 திருமர்நுவி நாடோறுஞ் செம்மையுட வெளிர்க்கிளி து
 சிறக்க மன்னே.

திருக்கலைய பாம்பரை திருவாவடிதுறையாதீன
 சுந்தாத்துவித சித்தாந்த ரூணபீடாரு
ஸ்ரீ நமசிவரயழர்த்தி

— சூதை வை —

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.
திருவாவடுதுறையாதீனம்

ஸ்ரீ நமச்சிவாயமுர்த்திகள்
நான்மணி மாவஸ்.

விநாயகர் காப்பு.

மலர்தலை யுலகத் துயிரெலா மின்ப

வாழ்வுற வயக்குமுத் தமிழ்நா

வலர்புகழ் திருவா வடுதுறை யகத்து

மன்னிவீற் றிருந்தருள் கொழிக்கு

மலிகதிர் பஞ்சாக் கரகுரு விருதாட்

கவிபெறு நான்மணி மாலை

சொல்வல நலங்கொள் வாமொரு சேட்டுத்

தும்பியா நம்பிதா னம்பி.

பஞ்சமூர்த்திகள் துதி.

பொற்பொதுவி னடம்புரியும் பூரணர்பூம் பதம்போற்றி
புவன மீன்ற
சிற்பரைசே வடிபோற்றி சிவப்பிரகா சக்களிற்றின்
திருத்தாள் போற்றி
வெற்பமரும் வடிவேற்கை வித்தகமுத் தூதயர்கழல்
விரிஞ்சம்போற்றி
தற்பரன்றுள் பெறத்தாதை தாளொறிந்த சண்டேசர்
சரணம் போற்றி

சமயக்ருமணிகள் துதி.

விழவாரும் வேணுபுர வேதியர்தங் குலமணிதன்.
மென்றுள் போற்றி
உழவாரப் படைக்கரத்தெ மொப்பிலா வாகிச
ரொளிர்தாள் போற்றி
மழவாரும் பேரன்பின் வந்தெமையாள் வன்றெண்டார்
மலர்த்தாள் போற்றி
முழவாரும் பெருஞ்சிறப்பின் முதுவாத ஓர்ப்பெருமான்
மொய்தாள் போற்றி

சந்தானக்ருமணிகள் துதி

சிவஞான போதமருள் திருவெண்ணெய் மெய்கண்டார்
திருத்தாள் போற்றி
சிவஞான சித்திதரு திருந்துறையு ராணுந்தி
செழுந்தாள் போற்றி

தவஞான நிறைகடந்தை மறைஞான சம்பந்தர்

சரணம் போற்றி

நவஞானப் பிரகாச நல்குகில்லை யுமாபதியார்

நறந்தாள் போற்றி

அருணமச்சிவாயர், சித்தர் ஶிவப்பிரகாசர் துதி.

முத்தர்புகழ் திருத்தில்லை முதல்வருமா பதியடிக்கே

வைத்தமனத் தருணமச்சி வாயர்மலர்ப் பதம்போற்றி

இத்தநுவோ டின்ஜான்று மெழின்மன்றசை யிருந்திலகுஞ்

சித்தர்சிவப் பிரகாசர் சேவாத்தா மரபோற்றி

நேர்முகத்துருமணிகள் துதி

நனித்தலைமைப் பெருங்கருணை யரம்பலவா ணக்ஞருபோற்

சரணம் போற்றி

பனித்தமைழி பணித்தானுஞ் சுப்ரமண்ய தேசிகனுர்

பாத்ம போற்றி

மனித்தபவப் பேறருஞம் வைத்யவிங்கதே தேசிகனுர்

மலர்த்தாள் போற்றி

இனித்தலைமை கொளத்துறைசைக் கெழுந்தருள்தே

மென்றும் போற்றி

[சிகர்கள்பத

தீராவிடமாபாடிய கர்த்தர் துதி.

அவஞான மதுபற்றி யலையாமே வவனிமிசை

சிவஞான மிதுவென்னத் தெளிவித்துச் சிறியேண்டன்

பவஞானப் பற்றெழித்த பரங்கருணைத் தடங்கடலாம்

சிவஞான ரூணிவர்பிரான் செங்கழற்றாக் கயம்போற்றி

6.
சிவமயம்.

நால்.

வேங்பா.

மாமேவு மார்பகத்து மாலவனும் வண்கமலப்
ங்மேவு நான்முகத்துப் புத்தேளூங்—கோமேவு
மண்டர்களு மெண்டுறைசை யாணமசி வாய்குரு
தண்டைமலர்த் தாளே சரண்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சரனு கதமெனத் தாளைடங் தேன்றன் றளையதெதலு
முரனு ணவீமாழித் தின்பஙல் வாழ்வின் முயக்கரவா
பானு கமழ்துறை சைப்பதி வாழும்பஞ் சாக்கரமு
வரனுக் வெஞ்சிலை யான்முனஞ் செற்றரு ளாரிபனே.

விநுத்தம்.

ஆரணை வெறியு மாகமத் துறையும்
ஆய்ந்தொழு கண்பரிம் கூட்டிப்
பூரண வின்பப் புணரியிற் றளைக்கப்
புண்ணிய தின்னுளத் தெண்ணிற்
காரணம் பேறுவுரைவர் மூல
காரண கருத்தனீ யன்றே ?
தோரண மாடத் துறைசைய்ம் பதியிற்
நுலங்குபஞ் சாக்கர குருவே!

ஆசிரியப்பா.

குருமொழி குறித்திவ் விருநிலப் பரப்பிற்
காடும் மலையு நாடு நகரமும் ~

துருவுபு பெரிது முருகுமுள் எத்தீர்!
உய்திறம் வேண்டிற் செய்திறக் கேண்மீன்,

அதுதான்

நன்றசெய்பூழ் பழனத் துறைசையம் பதியே
திருப்படை வீடா விருப்புறு ஞான
திவாகர ஞாம சிவாயமெய்க் குருபரன்
திருவருட் டிருமுன் மருவுத லொன்றே,

ஆதவின்

மன்னுவி ரந்நக ரினினே
உறுமுன் ணீவிர் பெறுபயன் பெரிதே. (ஈ)

வேண்பா.

தேசிகச் காமணியாத் தென்னு வடுதுறைவாழ்
மாசிகந்த பேரின்ப வாரிதியே—பேசுகின்ற
முக்கூற்றுப் பொய்ச்சுமய மூர்க்கருடன் சேர்க்காமல்
அக்கூற்றை வென்மாவருள். (ஊ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருளா லெனைத்தடுத் தாட்கொளி னன்றி யகிலமிசை
மருளா அழவிச் சிறியேனுக் குய்திறம் வாய்ப்பதுண்டோ?
பொருளா அயர்சிவ ஞானமெய்ப் போதப் பொள்வுடைய
தெருளார் துறைசைப்பனு சூக்கர தேவ சிரோமணியே! சு

விநுத்தம்.

மணிதிகழ் மிடறும் வயங்குமென்டோனும்
வன்னியா ரொண்னுதல் விழியும்
பணிதிகழ் பூனும் பாற்றிநீற் ரெளியார்
பருதினே ருருவமும் படைத்தெம்
பிணிதிகழ் மூல மலவிரு மீத்துன்
பெய்கழ வின்பினிற் பினைத்தாய்
அணிதிகழ் துறைசை யைந்தெழுத்தமல
வாற்றுமா ரெண்றறி யேமால்.

(ஏ)

ஆசிரியப்பா.

ஒன்றென் பதியா மன்றென் னுயிர்ஸீ
என்றுள யியாஞ் யன்றுளோ பாத்
தடையில மத்தடை யடையைஞ் யதனுல்
நாற்றிற யோனித் தோற்றமோ ரேழும்
எய்தினை யவற்றுள் செய்தனை நல்விழை
தீவினை யென்ன மேவிரு வினையே
இத்திறத் தெளிய பித்தனீ யெங்கன் ?
இருவினை யொப்பு மருமல பாகமும்
ஒத்துறு போலூஞ் சத்தினி பாதத்
துத்தமர்க் குரிய முத்தியுற் றுதல்

ஆதலின்

திருவடித் தொண்டின் மருவுடி யவருக்
கன்பிழைத் துறைதியவ் வின்பெளி துறுவை
என் றினி துரைத்த வன் றிரு வாய்மொழி
மறப்பீனு? வாவடு துறைப்பெருந் தனியுள்
வாழ்க்குரு நமச்சிவாய!

அடியனைப் புரப்ப துடையனின் கடனே (அ)

வேண்பா.

கடபடா மேன்றுகுதர்க் கம்பீபச மூர்க்கர்
இடமருவா வண்ணமெனை யீர்த்தேத்—புடவிதனில்
சித்தாந்த சைவனிலை சேர்த்தகுரு தென்றுறைசைக்
ஈத்திபஞ்ச சாக்கரனேடு காண். (க)

கட்டுளைக்கலீத்துறை.

காண்பானுங் காட்சியுங் காண்பொரு ஞும்மறக் காசினியிற்
ழுண்பா யருளை யெனப்புகண் றுண்டனன் போதனின்ப
மாண்பார் தருகிரு வரவடு தண்டுறை மாநகரிற்
சேண்பார் தொழுவமரி பஞ்சாக் கரமன் திருவுளமே. (இ)

விநுத்தம்.

திருவருண் மனமார் துறைசையம் பதியிற்
றிகழும்பஞ்ச சாக்கர ஞான
குருபர னிருகால் குடந்தம்பட்டோருகால்
கோதிலா மாதவப் பெரியார்

மருவரும் பரமா னந்தவாழ் வறுவர்
 பதியொடு விதியிலாச் சிறியர்
 இருவினைக் கீடா யெண்ணிலாப் பிறவி
 யெடுத்தெடுத் திறந்திடு வாரே.

(மக)

ஆசிரியப்பா.

ஏரார் கமலச் சீரார் மனையில்
 வீற்றிருந் துலகந் தோற்றுவித் தருஞும்
 நான்முகத் தவாந் தான்செய் துதவும்
 புன்புலால் கெழுவுமிவ் வென்புலாம் யாக்கை
 ஆற்றிடு நிற்கு மேற்றிடு மெற்கும்
 நலனில் வினையாய்ப் பலனில் சுமையாய்ப்
 எண்ணிகந் தனவிம் மண்ணகத் தொழிலிந்த
 புத்தலர் பொருவன் கைத்திறன் காட்ட
 இற்றைநா எருளாப் பெற்றவிழ் வுட்லே
 மூவேழ் முறையு மீவாழ் வெய்த
 கோகழி வைகு மாகரு ஜைக்கடல்
 பஞ்சாக் கராநா மஞ்சார் குருபான்
 இருகான் மலர்க்கே யருகா வன்பின்
 மீளா வழிமை யாளே யாகிப்
 பேறுபெற்ற குண்மையினீறுபட வின்றே,

ஆதவின்

சென்றாள் செயற்கரி தன்றெனின் செய்கையி
 னன்றி யிலவா மென்றயர்க் கீண்டிரும்

செயற்கரி தென்னு நயத்தகு நன்றியை
மனங்கொடு தினங்தொறு மெம்மை
ஆண்டரு ளாண்டகைக் கண்புசெய் குவமே. (கல)

வேண்பா.

அன்புருவங் காட்டியெனை யன்றிரங்கி யாள்கிலையேல்
என்புரிய வல்லே ஸிமிதகையேன்—பொன்பரவு
மாடமலி தென்றுறைசை வாழ்க்கமசி வாயங்கின்னிற்
ரூடலைபோற் கூடுங்கிலை தா. (கங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விலையா தழிய முடனிலை யென்ன நிலங்கிதமா
முலையா ரெனுமினீமுப்பொருள் வேட்டுறு முடர்மனங்
கலையா நிறையுயிர் பந்தமென் முப்பொருள் காமுறுமோ
தலையா லமரர் தொழும்ர் வடுதுறைச் சற்குருவே. (கச)
விநுத்தம்.

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்ர மார்க்கம்
தாதமார்க் கம்மென்னச் சாற்றுசதுர்ப் பாத
நன்மார்க்கத் தொருமார்க்க மும்மறியா தந்தோ!
ஞாலம்பேய்த் தேர்பிரம நாமேயா மென்னுங்
துன்மார்க்கத் துரிசருன்றன் சுத்தாத்து விதமெய்ச்
சுத்தங்கிலை காண்குவரோ? துரியங்கிலைச் சுடரே!
பன்மார்க்கத் தரும்பரவும் பளகில்வளத் துறைசைப்
பஞ்சாக் ராக்குருவாம் பகர்கருணைக் கடலே! (கஞ)

ஆசிரியப்பா.

கடலுடை யுடுத்த புடவிமா முகட்கு
 முகமெனப் பொலிவது திகழ்சோ ஞைட
 அத்திரு மகனுதல் வைத்திடு திலதம்
 மாகநிள் சோலைக் கோகழி நகரே
 முத்தலம் புகழ் வத்தலத் தமரும்
 நமசிவா யப்பெய ரமைசிவா தித்தனே
 தேசிக ரெவர்க்கு மாசிரோ மணியே
 குருமொழி யென்ன வருமொழி யெவைக்குஞ்
 தாய்மொழி யவன்றிரு வாய்மொழி யொன்றே
 அம்மெர்மீ பெற்ற செம்மனச் செல்வர்
 சீலமுஞ் சிருங் கோலமுங் குணமும்
 அருளு மன்புங் தெருளுங் தீரமும்
 கல்விப் பெருக்கமும் வெல்புல் மாட்சியும்
 ஏனைய பிறவு மியம்ப
 மாலயன் றமக்கு மேலுவ தன்றே.

(கசு)

வேண்பா.

அன்றேயென் னுக்கைபொரு ளாருயிரும் யாழுடைய
 மென்றேற்றிருன் வாளா விருப்பனே—என்றேனும்
 என்னருகெய் தேல்நடுவாயீதோபார் தென்றுறைசை
 மன்னமசி வாயகுர வன்.

(கன)

கட்டளைக்கலீத்துறை.

வன்ம மிகுத்த கொடுபெனத் தேன்செய் மறவினையுள்
தன்மனத் தொன்றுங் கொளாதெனி வந்தென் நலையின்மிசை
பொன்மலர்ப் பாதம் பொருத்தவுங் கோழுத்திப் போதகுரு
வின்மய மென்மயஞ் சின்மய மாகிய தென்மயமே. (கஅ)

விருத்தம்.

எனையுங் காட்டா திறைபாய் நிறையும்
உனையுங் காட்டா துறுபா சமொரு
தனையுங் காட்டாத் தகைகொள் வகைபென்
புளையுங் துறைசைப் புநிதா கரணே ! (கக)

ஆசிரியப்பா.

கரமலர் பொருந்தும் விரணிரை சின்முத
திறையினைக் காட்டிப் பரபுயிர் பந்தம்
முத்தி யென்ன வித்திறம் யாவும்
அன்று மென்று முன்றிரு வாயாற்
சொல்லர் மன்னீ சொல்லினே சொல்லுவை
ஆவடு துறைபென் மாவள நகரில்
மருவிய கருணை யொருகுரு ராய
பாநுவே யுயர்வே ஞான போதப்
புத்தக மொருகை வைத்ததென்னின்னில்,
‘வித்தகத் திறஞ்சா னுத்தம வந்தால்

அமைபிற வாய சமயக் கணக்கர்
 கைப்படிற் றமது பொய்ப்படு கருத்திற்
 கேற்றவா ரெல்லா மாற்றியுங் கூட்டியுங்
 திருத்துவ ரென்னுங் கருத்தினு லெண்ணில்,
 ஆக்குங் தொழிலின் மீக்காரங் துடைய
 நான்முகத் தொருமன் றுன்மகிழ்ந்தீன்ற்
 சனகரா தியரு முனையலா திறையும்
 அறிவரு மாண்பிற் செறிபொருட் சிவணி
 மண்ணிய சிறப்பி னந்துற்
 கருகரோ வவர்பா ரொருவரு மிலரே.

(உடி)

வெண்பா.

இலையென் றிரப்பார்க் கிருவகையவாழ்வுங்
 தலையன்பிற் றந்தருஞுங் தானு—கலையார்
 திருவா வடுதுறைவாழ் சீர்ந்மசி வாய
 குருவாகு மென்றுளமே கொள்.

(உக)

கட்டளைக்கலீத்துறை.

கொள்ளோக் க்திர்மணிக் கோபுரம் வாய்ந்தொளிர் கோகழிவாய்
 வள்ளற்குரவவனம் பஞ்சாக் காசிவ மாமணியை
 உள்ளக் கிழியிற் பொதிவித் துடைய வுறுவர்க்கல்லாற்
 கள்ளப் பவஞ்சக்கொடுங் துயர் வள்ளங் கூடப்பரிதே. 22

விருத்தம்.

கடலுறநீர் புடவியின்மன் கூணநா வினையளந்து

கணித்துக் கானுங்

திடலுளவா மெனினுமென்றன் சென்மலைக் கொகை

திறனிங் குண்டோ?

[தேருங்

மடவினுழித்தென் மனத்தளியின் வதிதருஷ்கோ கழிநமசி
வாய் ஞானச்

சடருடைய தினகரனே! தொண்டனினி யண்டுபவந்

தொலைத்தாள் வாயே.

(ஏ.ஏ.)

ஆசிரியப்பா.

தாழ்வினிற் றளர்வும் வாழ்வினின் மகிழ்வுந்

துண்ணு திவையா முன்னுள் முயன்ற

திவினைத் திறனுங் தூவினைத் தொடர்பும்

தூவரு மென்ன வொருமனப் பட்ட

அன்பரன் பிற்குவந் தின்புற வியற்றுவம்

அல்லா தூம்போற் பெரல்லாப் புலைத்தொழில்

வல்லார் சிவநெறி கல்லாக் கயவர்க்

கருள்கில் மென்னி லொருமொழி யடியேன்

விள்ளுவன் கேட்டி முள்ளியஞ் செடிக்கும்

திருவருள் புரிந்த வொருபெரு மாபு

ஙின்னதே யன்றிப் பின்னவே றுளதோ?

ஆதலா லமரருங் காதலாற் கைக்குவித்
 தேத்துறுஞ் சீர்கூர் தேத்துளிப் பொதும்பர்
 சூழ்தருங் துறைசை வாழ்க்குரு ராய்!
 உன்றிருச் சமுகத் துற்ற
 புன்றலைச் சிறியேற் புரப்பது முறையே. (உச)

வெண்பா.

முறிபெற்றுக் காட்டினின்பான் முத்திபெறப் பெற்றுன்
 குறிசாம்பான் பத்தினிலை கூடேன்—சிறியனேன்
 பஞ்சாக் கரதேவ பண்டிதனின் கோகழியே
 தஞ்சானேற் கின்பானிலை தா. (உநு)

கட்டளைக்கலீத்துறை.

தாயினு நீயினி யாயென் றணர்ந்துன் சரணினையே
 நாயினு ந்ரயனை யேனிறு கப்பற்றி நம்பிவந்தே
 மேயின னுவிப் பிடிவிட் டக்கிளன் மெய்யிதுவாம்
 காயினைத் தாங்கும்பொழிலா வடுதுறைக் கற்பகமே. (உச)

விருத்தம்.

கற்பனைக் கவிகமழ் காவி யக்கலை
 அற்பனைக் கோகழி யார்பஞ் சாக்கர
 சிற்பர னுண்மெய் கண்ட சீர்க்கலை
 விற்பனைத் துற்பவம் வீட்டி னன்றோ. (உள)

ஆசிரியப்பா

அரவிறை சுடிகைப் பரவைமா ஞாலத்
 தீரிரு தோற்றத் தோரேமு பிறப்புள்
 பகுத்துண ருந்திற் மிகுத்துள தாதவின்
 மனிதப் பிறப்பே யினிதினி தென்றும்
 சொற்படு மனைய வற்பவந் தானும்
 செய்தவ மில்லார்க் கெய்தரி தென்றும்
 அடுத்துள வவ்வட லெடுத்தன ரியாரும்
 மனமொழி மெய்யாற் றினங்தொறுங் தினங்தொறும்
 ஐவகைச் சுத்தியுஞ் செப்வகை செய்து
 முழுமுதற் பொருளீ வழிபடற் கென்றும்
 மொழிகுவ ரவ்வழி யூழுகுவ ரான்றேர்
 ஒருகுறையேனு மருவா தவ்வடல்
 அடைதரப் பெற்ற கடையனே! வம்ம!
 ஈடு மெறும்புஞ் சீயுஞ் சேவலும்
 புலியும் பூசையு மெலியு மெருதும்
 முசுவும் பசுவு மசுவழும் மரவு
 காகமு ஞெண்டுங் காகமுங் கழுகுமென்
 றித்திறத் செளியவு முத்தியுற் றிடுசீர்
 ஒதியு முரைத்து மாதர்தம் மயலாங்
 காதற் கடற்க ஞைதரத் தழுந்தி
 யவர்க்கிதஞ் செய்வான் கவர்மனத் தினனுய்

நன்றிது தீடி தென்றுணர் கிலாதே
 புன்பொரு டேடிய முன்புவாந் தொருவர்
 பசித்வி ரென்றுளக் கசிவுடனிரக்கினும்
 பிடியுமீ யாமற் றடியுடற் பேணுப்
 வானுள் பலவும் வீரீக் கியதோர்
 உய்தியில் பாதகக் கைதவ னுயினு
 மும்மல முற்கிய செம்மனச் செல்வா
 தம்முட நெருவன யும்முயர் திருமுன்
 காதலங் குவித்துப் பரவிடும் பேறு
 துன்னின நைவி னென்னிரு வினையும்
 போக்குவித் துன்றன் பூக்கமழ் பொறபதை
 தீறிலா வின்பப் பேறளித் தருள்வையேல்
 இத்திறத் துன்புகழ் முத்தலத் தொளிரும்
 முரசுகண் டுஞ்சா மொய்ம்பின்
 அரச வனத்தம ராருட்குரு மணியே!

(உட)

வேண்பா.

குருவீஷவாய்க் கல்லால் குளிர்தருவார் முக்கட்
 குருவழியிற் கோகழிவாழ் கோமான்—திருவடியைச்
 சந்ததமுஷ் போற்றுசைவ சன்மார்க்க ருக்கருக்கன்
 எந்தத் திசையெழிலு மீன்.

(உகை)

கட்டளைக் கலீத்துறை.

என்னை விளித்துத் தனதரு ஞேக்கி வெனதுவினை
தன்னை நிகர்செய் துறுமல பர்க்கு சமைத்ததன்மே
வன்னை பதிவுறுத் தாண்டருள் கோகழி யைவரிப்பேர்
மன்னை மறந்து புறந்தொழு வேங்கொலிவ் வையகத்தே.

விருத்தம்.

அகமகப் புறமும் புறப்புறம் புறமென்
றமர்சம யப்பினைக் ககண்றே
நிகரறு சமயா தீதமெய்ந் நிலையை
நீசனேன் பெற்றதென் றரமோ !
தகவுறு மீன்ற தாயினு மினிய
சாமினின் றயவன்றே தரணி
நகவுளேன் செயலென் னுதனே ! துறைசை
நமச்சிவா யரநவ மணியே !

(ஏக)

ஆசிரியப்பா.

நவரசந் ததும்புங் கணிம்லர் மாலை
பெருார் வத்துன் னிருகான் மலர்க்கே
நனவினுங் தனவினு மனவர தமுநான்
சூட்டுமா ஞேருவரம் வேட்டன னிவ்வரம்
பெற்றிடத் தகுதி யுற்றில னென்னில்,
துறைசைமா நகர்வயி னுறையருட்கடலாந்

திருநம சிவாய வொருகுரு பரநின்
 பெயூரினுந் தூய வுயர்மநு வேனு
 மென்னைத் தழும்பவோ தென்ன
 வொருவர மேனுந் தருதிநன் ரெனக்கே
(ஈ.2)

வேண்பா.

நன்றார் திருத்துறைசை நாதனார் நாமமொன்றே
 தன்று வூறவொருகாற் சாற்றினுல்—பொன்றுத
 ஆனந்த வாழ்வுறுமென் றுகமந்தே ரார்புரிவர்
 தானாந் தவவிரதாந் தான்.

(ஈ.ஈ)

கட்டிலைக்கலீத்துறை.

தானெனை முன்படைத் தானெனுந் தெய்வத் தமிழ்மறையின்
 ரேனெனு மின்பத் திருமொழிச் செம்பொரு டேற்றுவிப்பாய்
 கோனென் வந்தெங் குழமுழு தாண்டருள் கோகழிவாழ்
 வானெனு மெய்கண்ட மன்மர போங்கு மணிவிளக்கே! ()

விருத்தம்.

கேவலத் தொன்று முணர்தரா வண்ணாங்
 கிடந்தநா யேன்றனக் கிரங்கி
 மாவலத் துறுபிச் சகலமா நிலையை
 வழங்கினை மற்றிதி னின்று

காவலத் தமையுஞ் சுத்தமென் நல்காய்?

‘நவிலிது நல்குவார் பிறரோ?

தூவலத் துறைசைச் சைவசித் தாந்தச்

சுத்தசாட்ட குண்ணிய பொருளே!

(நடு)

ஆசிரியப்பா,

பொருவறு காட்சித் திருமணி மாடத்

தவளவொண் பளிங்கி னுவளாகத் தொருதங்

கடிமணக் கொழுந ருடனுறை மாடவார்

புலவியிற் போக்கிய கலன்பல மறுகின்

எல்லொளி பரப்பலி னல்லிலை யாமெனும்

ஆவடு தீறவயின் மூவுல குந்தொழு

வழுவறு முழுமதிச் செழுமுகத் திருவிழிக்

கடைப்பாழி யருண்மழை தடையறப் பெருகிட

பவளச் செவ்வாய் தவளக் குறுதகை

முப்பொருள் வைப்பெனு மொப்பரு நூலொரு

காந்தளங் கரதல மேந்துற மற்றோர்

பொன்மலர்க் கரமுயர் சின்முத் திரைகொள

இடக்கால் வலப்பான் முடக்குபு நிமிர்த்தி

கட்டறுத் தேய்து மட்டறு முயிரெலா

மேன்று தரிக்கு னோன்று ளாய

வலப்பத மின்ன வலப்பத மென்வ

காட்டியாங்கினிது நீட்டுபு நிறுத்து

இளங்கதி ரயுதம் விளங்கொரு வூடிவுற்
 றிருந்தென் வூருளொளித் திருந்தெழின் வடிவின்
 பற்பயீ டிகைமிசை பொற்பலீற் றிருந்தே
 புறப்புறச் சமயமுன் மறப்பகை யறவும் •
 அரும்பு மலர்காய் விரும்புங் கனியென்
 சரியை முதலாம் விரியுநான் மார்க்கத்
 துய்வகை யொழுகுஞ் சைவமா தவர்கள்
 சிரமிசை குவித்த கரதலத் தினராய்க்
 கழிமகிழ் வறவு மொழியிரு வகைய
 கருணையி னுயர்பே ராண்முறை நடாத்துந்
 திக்கெலாஞ் செறிபுகழ் சக்கர வர்த்தி
 யாயசீர் நமச்சி வாயமா வள்ளால்
 னின்முன் னுயேன் சொன்முறை யென்றால்,

அதுதான்,

பொருவலி படைத்த கருமலப் பகைவன்
 உற்ற றனைப் புரிசெயல் சொற்றிடத்தாமோ?

அன்றியும்,

அற்றைநான் முதலெனைப் பற்றுபு னின்றே
 சேண்டூரமுங் கீர்த்தி யாண்டகை னினையும்
 னின்னடித் தொழும்ப னென்னையுங் தன்னையுங்
 தெரிந்திடா வண்ணங் கரந்துறைங் திடுமே;

ஆதலின்,

மலவய மாற்றியிரங் நிலவுல கத்தில்
உடையான் வயமே வுடைப்பொருள்
ஏன்றிட வெளிய்கை நன்றேற் பதுவே.

(நக)

வேண்பா.

நகர மகரமென நண்ணுமலம் போக்கி
வகர மெனுமருளான் மண்ணில்—யகரமீனு
நாயேன் சிகரமெனி னற்றுள்சே ரப்புரிவாய்
ஆபேநே ருந்துறைசை யாய்.

(நங)

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆய்வா ரொருசிலர் முப்பொரு ஞங்கமையை யாங்கொருசார்
தாய்வார் மயல்சில் ரானக்த போகக் கடலகத்தே
தோய்வார் சிலர்சிலர் தொண்டுசெய் துய்யத் துணிவுடனே
யெவார் துறைசைப்பஞ் சாக்கர தேவ னெழின்மடத்தே (நங)
விருத்தம்.

தேசிக மணியே துறைசையம் பகிவாழ்

செல்வமே சீவனு மெனக்கே

பேசிடு மலம்வியா பகமதோ வன்றிப்

பிறவியாப் பியங்கொலோ வென்றேற்

காசிலவ் யிரண்டு மன்றது வகற்ற

வகன்றிடும் வியாத்தியே யென்னப்

பேசினை யின்றும் பெயர்த்திடா யியன்னிற்

பின்னையார் பெயர்க்கவல் லாரோ.

(நக)

ஆசிரியப்பா.

ஆர்மதி யரவு நீர்ப்புனை வேணி

அழலுமிழ் நுதல்விழி மழைங்கர் கறைக்களன்

மாண்மாடுக் கரதலம் பான்மகிழ் பான்மொழி

நவிலிவை நீத்துச் சிவமுதற் பொருள்யாம்

திருவரு எதனற் குருவரு மருவின்ம்

அன்பாி யஞ்சலை யுன்பணி யுவந்தேம்.—சண்டு

வருகென வருகினி விருவென விருத்தி

அளவினுள் முயன்றுங் துளவினுள் காணுப்

பொன்றிகழ் பூம்பத மென்றலை சூட்டுப்

பரமுயிர் பந்தமென் றரைசெயு மின்ன

முப்பொரு ஞஞ்சை செப்புவங் கேள்ளன

பரமெனல் யாமே விரவுயிர் நீயே

பந்தமெ னப்படும் பிந்திய வதுதாக்

நின்வோப் பினித்துறு மன்னிருட்ட கட்டே.—இவற்றுள்

பதியிறை பரஞ்சிவ முதற்பல பெயருடன்.—யாமே

நித்திய நின்மல நிர்விகா ரம்பாம்

நிர்க்குண நிச்சல நிரஞ்சன நிராமயம்

சுத்தஞ்சுதந்தரங் தொலைவில் வியாபகம்

ஏகம் முதன்மை யின்பநிர் விடயம்

சர்வஞ் ஞத்துவஞ் சர்வகர்த் திருத்துவம்

சத்துவம் ஞானங் தத்துவா தீதமென்

நிவைமுதற் பலவா நவையறு மியல்பினம்.—இனியே

அனுவயிர் சீவ னன்மா புற்கலன்
 பட்விய மானன்மு னிசைபல பெயருடன்.—நீதர்ன்
 என்றுதொட்ட டியாருள மன்றுதொட்ட டீயார்
 மலத்தடை யுடையயாய் வல்வினைக் கீடாய்
 எண்ணிலாப் பிறவி பெடுத்தெடுத் தெய்ப்பையாய்
 சிற்றறி வோடு சிறுதொழி ஊடையையாய்
 எண்ணிறந் தனையாய் நண்ணும்வியா பகாஷ்
 தன்வய மில்லையாய் தலைவரை யுடையையாய்
 அறிவித் தன்றி அறிதிற னிலையாய்
 எப்பொருள் சார்தரு மப்பொரு னேயாம்
 பரிந்கைப் பொருவ விளங்கைமைச் சாரின்
 எம்மியல் புடையையா யம்மலச் சார்புறின்
 அவ்வியல் புடையையா யார்தரு தகைமையின்
 சார்ந்ததன் வண்ணமே யார்ந்தனை யாடும்
 சொல்லிய விவைமுதற் பல்லியல் புடையையால்.—அன்றியும்
 பந்தந் தளைமுன் பகர்பெயர் படைத்த
 பாசப் பான்மை பேசுவஞ் சிலவே.—அதுதான்
 ஆணவங் கன்மம் மாயையா யேயம்
 திரோதை யென்னத் திகழுமை வகையாய்.—அவற்றுள்
 ஒன்றே யாகி யுறுமுயிர் தோறு
 அனந்தமே யாகி யறிவையுந் தொழிலையும்
 மறைத்திருங் தேநிலை மன்னிய தீதீதம்

ஒரை யெல்லையி லொழிந்திடு மனோக
 சத்திகு ஞாடத்தாஞ் சடமா ணவமே.—அதா அன்று
 கன்ம மென்னக் சொன்மல மோவவ்
 வழிர்கள் மனம்வாக் குடல்மூன் ரூனே
 பண்ணிய புண்ணிய பர்வமா மிவையும்
 எடுத்தசன் மத்தி லியற்றிடு மேல்வை
 ஆகா மியமா யரருற் பவந்தொறும்
 இன்னன மியற்றிய வன்னவை பக்குவம்
 புணர்வுறுங் காறும் புத்திதத் துவத்தின்
 ஆதர வாக வமைமா யையிலே
 தங்கிடு ஞான்று சஞ்சித மாயும்
 இனிவரு முடலையு மிவணிது கொண்டு
 துய்த்திடு மின்ப துன்பங் களையும்
 புரிந்து படினுறும் போது பிராரத்
 தம்மா கியும்பே ரம்மசார் வுறுமே.—அதா அன்று
 மூயா மலமோ மருவிய விந்து
 மோகினி மானென மூவித மாமால்.—அவற்றுள்
 முன்னுறு மிரண்டு மொழியுநித் தியமே
 உபயத்து தித்தவ் வுபயத் தொடுங்கலின்
 மானெனும் பின்னது தானாநித் தியமே.—அன்றியும்
 சொற்றல்ம் மூன்றுட் சத்தாநித் தியமாய்
 வியாபக மாயரு வம்மாப்ச சடமாய்

தூயசொல் வடிவந் துண்பொருள் வடிவம்
 வருமுதற் காரண மாய்மயக் காததாய்
 ஆணவ மலத்தார்க் காகமா தியவாய் ..
 சிலவறு மசத்தமே னிகழ்த்துநான் கியலுடன்
 இருமலத் தார்க்கே, சிபல்தநு வாதிகள்
 சுத்தா சுத்தமாய்த் தோய்ந்து மயக்குஞ்
 செய்வதாய்த் திகழும் பகுதியின் பண்போ
 விந்து மேலாகி விளங்கிட வதன்கீழ்
 தோய்மோ கினியின் தூலபரி ஞைம்
 ஆகியே சகலர்க் கமைதறு வாதியாய்
 அடைந்திட்டான்ம் வறிவவாத் தொழிலை
 ஏகதே சுத்தன வென்ன வியற்றி
 மயக்குமே செய்யும் வைந்தவம் விந்தின்
 காரிய மாகிக் கலந்திடு முயிரை
 திரோதையா தென்னச் செப்புங் காலை
 ஆணவங் கன்ம மார்தரு மாயை
 எனுமும் மலங்களை யிருந்தொழிற் படுத்திப்
 பாகம் வருத்தெம் பக்ரொரு சுத்தியே
 இவையே முப்பொரு னாவயி விலக்கணம்.— இனியே
 ஒருமலத் தாருக் குணர்விற் குணர்வாய்
 இருமலத் தாருக் கேறிவரங் தெழுந்தும்
 அருஞுவ மும்போ லாமும் மலத்தார்க்

கருள்வா னினைந்தித் திருவரு வும்போல்
வகித்தெழுந் தருளின மிகுத்தசீர்த் துறைசை
வைகுவ மென்ற வாய்மையை நாளுங்

கருளையங் கடலே கடையேன்
னினைதொறு முள்ளங் களிபெறு மாமே

(50)

வாழ்த்து

வாழ்க திருக்கைலை வாழ்க திருத்துறைசை
வாழ்கதிரு மெய்கண்டார் மாமரபு—வாழ்கநல்
மெஞ்சாத சைவ மிலங்குமின் னால்வாழ்க
பஞ்சாக் கரதேவர் பண்பு

“தித்தாந்த சைவப்பிரசாரகர்”

“உறந்தைப் பெருந்தேவனுர்” என்னும்
உறையூர் தே மேரியசாமிபிள்ளை

இயற்றிய

துறைசை ஸ்ரீநாமச்சிவாய தேசிகர் நான்மணி மாலை
முற்றும்.

